

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul

Slava Mea cerească stă deasupra ta, popor al cuvântului Meu, și așa vin Eu la tine când coboară în cartea sa cuvântul Meu cel de azi, cel din vremea Mea cu tine pe pământ. E mare slava Domnului deasupra creștetului tău, e mare minunea venirii Mele la tine cuvânt, și așa se împlinește Scriptura venirii Mele cu sfinții, fiule poporul Meu, iar suitele cerești sunt în sărbătoare măreață acum, căci au de sărbătorit în ziua aceasta pe cel mai mare născut din femei, pe Botezătorul Ioan cu pomenirea zilei lui de naștere între oameni, o, și cum să nu punem masă de cuvânt pentru serbarea nașului Meu de botez, și cum să nu stăm de vorbă și să petrecem vremea acestei zile mari de amintire cerească?

Soartă cerească i-a fost hărăzită pe pământ acestui mare născut între oameni. S-au minunat cetele îngerești de nașterea sa, și apoi de viața lui petrecută pe pământ. O, dar nu aceasta vom pune astăzi pe masa de învățat, ci vom vorbi despre astăzi, despre vremea Mea de acum cu poporul care M-a cunoscut în acest cuvânt care a răsunat între cer și pământ, începând din anul 1955 de la nașterea Mea pe pământ, și până azi, și până mâine, o, că mare a fost și mare este lucrarea cuvântului Meu din vremea aceasta, venirea Mea cu sfinții în slavă de cuvânt, fiilor!

O, pace vouă cu Domnul la masă și cu Ioan Botezătorul în mijlocul slavei venirii Mele cu sfinții, o, fiilor!

O, pace ție în mijlocul lucrării cuvântului Meu de azi cu toți sfinții Mei, o, Botezătorul Meu, și hai să lucrăm minune de cuvânt în ziua ta de slavă între sfinți! Îmi adun într-un duh pe toți cei care de peste tot așteaptă să ia în urechi și în inimă cuvânt de sărbătoare și cu învățătură tare pentru viață pe pământ, și în cer apoi a celor ce iau din râul Meu de cuvânt al vremii de acum, când Eu vin cu sfinții Mei cu slava cuvântului Meu.

Pace vouă, celor ce luați de la Domnul cuvânt în ziua aceasta de sărbătoare creștinească în cer și pe pământ!

Și iarăși pace vouă, celor ce străjuți pentru Domnul în cetatea cuvântului Meu și așezați în carte coborârea Mea din vremea Mea cu voi!

O, cum să fac să știe cei ce caută după această mană cerească, să știe și ei că Eu sunt Păstorul Care-Și numără mereu oile și că voiesc să am ce să număr și să păstoresc spre înfierea celor hrăniți. Un păstor care veghează cu Domnul peste turma sa își numără tot timpul oile, seara și dimineața face el aceasta mereu, iar când lipsește din turmă se așează la veghe de două ori mai mult, căci este vorba de umbletul lupului prin preajma turmei sau chiar de la mijloc și în strungă intrat și îmbrăcat pe deasupra ca să se poată piti și să facă moarte în turmă, căci năravul lupului este să facă moarte, nu altul este năravul lui.

O, are lupul trecere, are prin păcatele care sunt în lucru, și așa se pierd oi din turmă și așa poate lupul, iar Eu așa Mi-am pierdut din oi și din lucrători pentru oi. Lupul are lucrarea lui pe ascuns și se furișează cu ea, nu lucrează la lumină, ci numai pe furiș, iar când este prins se agită și fuge, fuge din prostie, nu din slăbiciune, fuge că așa îi este lucrarea și năravul, iar Eu Îmi număr oile rămase și le învăț să vegheze să nu fie lupi în turmă, să nu se facă lup vreo oaie, să nu cadă din dragoste creștinul, căci Eu, Domnul, am păstrat de la început pe cei credincioși și le-am dat porunci pentru viață ca să le urmeze și să fie ei oi păscătoare și să crească blânde și să nu iasă din duhul umilinței, ca și Păstorul lor umilintă să aibă și ele, o, și le-am hărăzit fericiți celor ce dau să semene cu Mine, și le-am lăsat lucrarea dragostei s-o aibă de lucrat între ele oile cu păstor.

O, fiilor, o, fiilor, dar și voi, cei ce luați cuvântul Meu în urechi, iată ce spun: Pe calea vieții păstorite îi trebuie minții o lucrare cu pă sare de suflet, curată, cu mersul spre cer, că altfel mintea lucrează altceva, lucrează gândul și gustul păcatului, păcatul cel pentru care omul a pierdut raiul și veșnicia cea dulce cu Domnul.

Lucrarea păcatului îți ia păsarea pentru viața cea veșnică a sufletului tău, fiule care nu cauți să păstrezi taina vieții. Fiecare om voiește să-i fie bine în veșnicie, numai că păcatul are putere mare asupra celor ce nu știu să-și aleagă loruși calea sfințeniei și lucrarea ei, ca să nu cadă omul din sfințenie, căci cei mai mari sfinți se simțeau păcătoși față de sfințenia Domnului și se rugau plângând pentru iertarea păcatelor, care dădeau să-i culce clipă de clipă jos și să-i păteze, să-i îndemne să nu mai bage de seamă că ar cădea din Dumnezeu ca și Adam.

E sărbătoarea pocăinței ziua aceasta mare cât sărbătoritul ei, cât cel care s-a născut minunat și a trăit minunat, îngerește, și pe care cuvântul lui Dumnezeu l-a crescut ca și pe cei de azi crescuți din cer prin cuvânt. Ioan a luat cuvântul lui Dumnezeu de peste el și l-a împlinit, așa cum ar trebui și omul să facă dacă vine peste el cuvântul lui Dumnezeu, o, și iată de ce a fost mare Ioan! El a împlinit cuvântul de peste el, iar cei ce au din cer cuvânt și nu-l împlinesc, sunt mărunți, dar cât de mărunți sunt, atât de potrivnici lui Dumnezeu sunt ei, neîmplinind peste ei lucrarea cea de sus, lumina care luminează în lume când ea vine.

Pe om îl trânteste trupul, și apoi suferă cu trupul și i se trezește duhul, căci suferința alungă păcatul, așa este scris în Scripturi, dar iată, omul fuge de suferință. O, de-ar fugi și de păcat ca de suferință n-ar mai suferi, iar sufletul s-ar bucura mereu, ar fi în Dumnezeu mereu, mereu, fiindcă ar crește Domnul cu statura Lui în om.

O, ce bine i-ar fi omului dacă ar căuta el să nu trăiască și să nu lucreze spre bucuria diavolului, ci spre slava Domnului să-și petreacă viața tot timpul!

O, omule, caută să pătrunzi taina pocăinței și puterea ei, că altfel pierzi iubirea lui Dumnezeu. Când Domnul nu te mai poate iubi din pricina neubirii tale de Dumnezeu, e semn că n-ai, sau că ți-ai pierdut tot harul pocăinței care întoarce omul la Dumnezeu și la dragostea de Dumnezeu apoi, că fără dragostea Lui nu-I ești fiu, Îi ești străin, Îi ești vrăjmaș.

O, nu te mai învoi spre păcat, omule! Spre păcat te lași așa de ușor biruit, dar spre dragoste de Dumnezeu nu, căci păcatul îți lucrează mintea tot mereu, iar tu dacă stai așa iubești moartea și iei din ea mereu.

Te supune atâta de ușor trupul și ești așa de neputincios împotriva răului, omule, o, dar sfinții ți-au arătat prin viața lor cum au biruit ei trupul ca să trăiască viața lor în duhul, că ei știau că păcatul este iadul, de care ei dădeau să scape, și iată, omul ia mereu din păcat cât stă pe pământ cu trupul.

O, proorocule mare, e mult prea mult păcatul omului! Numai pe Mine Mă doare tot timpul păcatul din om. Pe el îl va dura după ce trupul lui cel păcătos va fi despărțit de sufletul din el, că sufletul va merge la divanul ceresc pentru răspuns în dreptul viețuirii lui în trup, căci trupul l-a rănit mereu, și-a rănit sufletul care l-a ținut în viață, în mișcare pe pământ. O, hai să ne dăm mângâiere unul altuia în durerea cea de la om, hai, că tu asculti de cuvântul lui Dumnezeu și între cei din cer, ca și pe pământ cum ai ascultat și ai lucrat după cuvânt, o, că ai lucrat ca Mine, așa cum Eu lucrez după cuvântul Tatălui, și nu de la Mine lucrez.

— *O, cum să lucrăm altfel, o, cum, Mielușule al Tatălui nostru, cum altfel, dacă noi suntem de la Dumnezeu și am stat și stăm în Dumnezeu? Noi am pierit de pe pământ prin poporul neascultător, pentru care trebuia să ne jertfim, după voia Tatălui, Doamne Mieluș, căci am iubit pe Dumnezeu, Doamne. Moise și-a iubit mai mult poporul decât pe Dumnezeu, o, și a pierdut și poporul, căci s-a pierdut pe cale cel neascultător, și a rămas și Moise afară din Canaan, meleagul făgăduinței pentru poporul Domnului. Noi însă ne-am supus Tată-*

lui și am lucrat cuvântul Tatălui și nu I-am spus Lui ce să facă, ci ne-am supus spre junghiere, Doamne.

O, mă uit dintre sfinți, mă uit la viața mea de pe pământ și la calea ei, și mă uit la calea Ta de pe pământ. Am fost copii prigonii de mici, de prunci. Nu grăim acum despre noi, că altele sunt așezate spre știre acum, dar mă uit că eu nu mi-am îngrijit trupul, căci Dumnezeu a avut grija aceasta pentru mine prin îngeri. El a avut grijă și de sufletul și de trupul meu, iar eu am avut grijă să iau aminte la Domnul meu, la tot ce trebuia să lucrez eu dat de El să fac.

Învăț acum de lângă Tine, Doamne, pe cei ce se apropie să învețe din cer, iar ca să primească Dumnezeu pe om, o, este nevoie să fie curat pentru cer cel ce bate ca să fie primit, căci este scris cuvânt dumnezeiesc care spune: «De ceea ce este necurat să nu vă atingeți, și Eu vă voi primi pe voi!».

O, e greu de om fără de suferință peste el, Doamne! Trage spre păcat cel ce nu are suferință. Oamenii lui Dumnezeu au fost păstrați de Domnul prin suferință, Doamne. Nu poți fi asemenea cu Domnul decât prin suferință. Cine este cel ce înțelege această minune: om asemenea lui Dumnezeu? O, cine este cel care să înțeleagă pentru sine că dacă vrea să fie al lui Dumnezeu trebuie să fie prigonit ca Dumnezeu? Antichrist a fost tot timpul, a fost de la începutul lumii antichrist, căci satana Îl vedea pe Fiul lui Dumnezeu de-a dreapta Tatălui Treimii dumnezeiești și mereu a stat el potrivnic lui Dumnezeu Cuvântul, mereu când sufla prigoană peste prooroci, peste drepti, peste lucrul lui Dumnezeu. Acum însă știe mai bine ca oricând acest antichrist, știe că Dumnezeu îl va birui curând, curând, pentru că este scris în Scripturi să se împlinească aceasta, o, și toți cei de pe pământ vor înțelege că are nevoie de oameni sfinți tot omul care va rămâne viu, și va fi Scriptura aceea că șapte femei vor trage de poala unui levit, a unui creștin împlinit căruia să-i poarte numele, ca să aibă nume de creștin cel care n-a fost creștin, și ca să aibă pe Domnul și să-L găsească să-L aibă, căci Domnul va fi alungat de peste tot și Se va aciua în casa fiecărui preot care mai poate să aibă pe Domnul acasă la el, așa cum a fost pe vremea primilor creștini, și așa cum Îi place Domnului meu, în sărăcia celui care Îl primește pe El în casa lui, nu în temple uriașe și reci, suflăte cu aur și cu slavă trecătoare, ci în ieslea omului mic, lipsit de slavă pământescă, iar locașurile pline de slava cea trecătoare vor rămâne goale de creștini, dar pline de urâciunea pustiirii lui antichrist, care se încumetă să sufle în lumina cea din cer, bietul de el, acest pustiitor al pământului și al omului care n-a prețuit trupul și sângele Domnului, căci fără aceasta nu te cunoaște Domnul că ești al Său.

O, Doamne, să fie soare între cei ce se dau Ție pe pământ cu viața și cu purtarea!

O, fiilor care vă alegeți pentru Domnul, o, cât de bine este să stați sub soarele de sus, să fie soare la voi mereu, să fiți sfinți mereu! Vă îndemn și vă învăț să fiți dumnezei, nu oameni, că numai așa sunteți cu Dumnezeu. Oamenii nu sunt cu Dumnezeu, că sunt cu păcatul. Luați din pilda vieții mele, că eu prin viața mea cea sfântă am putut fi glasul celui ce strigă să se îndrepte căile spre Domnul. N-am avut nimic de pe pământ, ci numai din cer. Aplecați-vă să vedeți pe Ioan Botezătorul! Nu e de ajuns să știți din Scripturi și din cărți despre mine. Dacă nu luați de la Dumnezeu așa cum am luat eu, zadarnice sunt cunoștințele despre Dumnezeu și despre sfinții Lui.

Cântam în crânguri și în poiene, cântam cu păsărelele cerului deodată și aveam cu ele grăire multă, și aveam părtaşie cu Domnul, Care mă învăța ca un Păstor, iar eu luam și știam și aveam și trăiam pentru Domnul.

O, Doamne, câte aș mai spune eu, dar puterea e mică pe pământ ca să poată cât cei din cer, iar Tu știi aceasta îndeajuns. Duhul pocăinței crește-l, Doamne, în cei cu care Te sprijini întru venirea Ta cu sfinții acum, și toate câte ei vor purta și vor ști, vor fi din ajutorul cel mult al duhului pocăinței, o, că e mare nevoie de pocăință clipă de clipă! Trebuie bi-

ruință și stat în pocăință, căci cine iese din pocăință cade în înălțare de sine, cade cel ce nu se păstrează veghind pentru duhul pocăinței peste el.

Iar Tu acum, Doamne, pune numele Tău peste lucrarea cuvântului pus pe masă în ziua mea de serbare între sfinți și între îngeri, că viață îngerească mi-ai hărăzit să petrec eu pe pământ înaintea Ta pentru venirea Ta spre oameni. Amin.

— O, Botezătorule al Meu, te-am numit prin prooroci îngerul Domnului să fii, iar tu ai fost ucis ca un om, așa cum și Eu am fost. Te-am vestit prin prooroci că vei veni și vei merge înaintea Mea ca să-Mi faci cale să vin și să Mă fac cunoscut. Nașterea ta a fost taină mare, și numai Dumnezeu o cunoaște, că nu se poate altfel cu tainele Duhului Sfânt, cu Care se pregătește venirea Domnului, iar la Dumnezeu sunt toate cu puțință, toate câte omul nu poate să le creadă, decât dacă Tatăl voiește să le descopere pe pământ.

Ai fost nazireu de la sosirea ta de la Dumnezeu și până la întoarcerea ta la Dumnezeu. Ai fost mult mai mult decât prooroc, chiar dacă ești numit prooroc. Ai nume de botezător al lui Iisus Hristos, pe Care L-ai botezat cu apă și cu venirea Duhului Sfânt în lucrare peste El. Ai fost curat, ai fost mare cu viața, iar prin lucrarea Noastră de la Tatăl coborâtă s-o lucrăm pe pământ între oameni, iată, cei din urmă sunt cei dintâi, sunt cei pe care Noi îi hrănim din cer și Ne sunt casă și masă și cină și dovadă că suntem pe pământ cu ei.

Tainic lucrăm ceea ce este acum de lucrat pentru doborârea puterii lui antichrist, și Dumnezeu va birui și va așeza toate iarăși. Bucură-te acum tu, mare în cerul de sfinți, mare cu viața și cu puterea și cu cuvântul. Ți-ai trimis ucenicii spre Mine ca și ei să mărturisească venirea Mea, arătarea Mea între oameni, iar tu te-ai dus apoi la Tatăl, și M-am dus și Eu apoi, și de lângă El lucrăm de atunci, și slavă Tatălui că Ne are și că are mărturisitori atât de mari și că, iată, este pe pământul român un popor născut din cuvântul lui Dumnezeu pentru vremea de acum, și merge Domnul cu împlinirea Scripturilor și nu pricepe satana puterea tainelor Domnului, dar pricepe cei ce cred, o, și vor fi cei fericiți cei ce cred.

O, fiilor care-Mi slujiți ca fii, o, cât e de dulce și de frumos la voi și între voi când Eu pot să fiu cu voi prin credința și purtarea voastră sfântă și dulce! Eu atunci Mă bucur nespus, așa cum se bucură omul de soare și de frumosul zilelor cu soare pe pământ. Când însă n-ar fi frumos îndeajuns între voi, ar fi ca o zi cu ploaie, cu nori, cu iute vânt peste omul de pe pământ, și așa ar fi și în cer când la voi ar fi stări neplăcute lui Dumnezeu. Așadar, fiți-Mi bucurie, fiilor! Eu de la voi Mă mai bucur, iar altfel plâng, că e numai de plâns de peste tot, că mult este păcatul pe pământ, mult, fiilor, mult!

O, fiilor, fiți soarele pentru cei din cer, ca să primiți la fel din cer pentru voi. Și iată, o vestire frumoasă, mai înainte să pun pana jos:

O, fiilor, cântă păsărelele cerului de cum se crapă de ziuă și merg apoi și-și caută hrana, dar numai după ce-L slăvesc ele pe Domnul și Miluitorul lor. Să știți, fiilor, că păsărelele le place cântarea și de aceea cântă, o, și le place mult să-i audă și pe oameni cântând ca și ele lui Dumnezeu, ca și ele, nu ca fiii oamenilor, și vin ele până aproape și cântă omului și se apropie să asculte și cunosc ele pe cei cu inimă de creștin în piept, cunosc pe cei ce iubesc ca și ele pe Domnul.

O, cântă păsărelele cerului, cântă lui Dumnezeu, fiilor, cântă din zori și până-n seară, iar unele sunt hărăuite să cânte noaptea, să cânte lui Dumnezeu, iar cântarea lor este laudă, este rugăciune pentru ele și pentru oameni spre Cel văzut de ele Stăpân al lor și bun dăruitor. Ioan Botezătorul vorbea cu păsărelele, iar ele vorbeau cu el, fiilor; cânta cu ele, și ele cântau cu el, cântau lui Dumnezeu împreună, măi fiilor, căci în cer se cântă slavă pentru Domnul tot mereu.

Pace vouă și cântați Domnului, cântați, fiilor! Învățați-vă să cântați mult, că taină mare este cântarea cea pentru Domnul, și e mângâierea Domnului cântarea. Ridicați-vă deasupra tuturor fapturilor și cântați! O, cântați, fiilor, căci toate dau să vă asculte, toate, căci toate

știu că Eu am la voi și cu voi pe cele din cer așezate, iar voi ridicați pământul spre cer și prindeți puteri din cuvântul Meu, fiilor.

Pace vouă, și bucurie de Duh Sfânt pentru slujirea voastră cu îngerii și cu sfinții, fiilor! Toate din zori și până-n zori, așa cum Eu, Domnul, am rânduit viața cea cerească pentru cei ce sunt fiii lui Dumnezeu, fiii poporului cuvântului Meu pe pământ, o, fiilor! Amin, amin, amin.

24-06/07-07-2021